

Lumina

Foate săptămânală p

Schimb

On. Red. «Transilvania»

Loco (str. Șaguna 6)

popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an	Lei 40-
Pe o jumătate de an	20-
Pentru străinătate	100-
Pentru America pe un an	dolari 2-

Un număr 1 Leu.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

se primesc la adresa redactorului în cadrul Mitropoliei 45.

PREȚUL ADĂUȚĂ: 1 Leu.

Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se dă răbatul cuvenit.

Dările.

Acum toamna e și vremea dărilor. Adevărat că darea este împărțită pentru cele 3 sferturi de an, dar sătenii nostri acum toamna o plătesc pentrucă acum pot și ei să facă ceva rosturi de parale. Dările ce ni se cer le vom plăti și în toamna aceasta pentrucă ne dăm bine seama câte spese și lipsuri are țara noastră cea nouă. Cerem însă un lucru și noi plătitorii: să se arunce dările după dreptate. La aruncul dărilor se fac în foarte multe locuri foarte multe greșeli și acelea supără pe oameni. Greșeli vor fi și acum destule din pricina că cheia și îndreptarul dărilor noastre în fosta Ungarie era Cartea funduară și Catastrul. Cum însă în Vechiul Regat nu este Cartea funduară și Catastrul, aşa s'a întâmplat că nici la noi nu s'au mai purtat aşa cum se purtau mai înainte, adecă nu s'au mai băgat la rând și la vreme în ele toate schimbările de avere. Si asta nu e bine pentrucă Cartea funduară și Catastrul era ca o oglindă în care oricând puteai vedea cum stă cutare și cutare om. Până când nu se va regula deplin Cartea funduară și Catastrul, nu vom avea dreptate deplină la aruncul dărilor de pământ.

Si apoi încă ceva mai avem de spus acum la plata dărilor. Dacă economii își plătesc regulat darea, să plătească și speculanții cari fac câștigurile cele mari. Mai ieri un sătean îmi spunea cu multă amărăciune cum un speculant din sat dela ei a câștigat un vagon de grâu din cele 4 câte «le-a învărtit» și «râde, Domnule părinte, acum de noi plugarii cari munsim un an întreg și nu putem câștiga atât». Să plătească acum și speculanții dare. Bine le-a zis Iorga ministrilor din sfatul țării că «ar trebui, domnilor ministri, să-i prindeți la dare pe speculanți și să-i strângăți ca pe un burete, chiar dacă storcând ar trebui să picure sânge din acest burete, care e speculantul». Intrebăm apoi de ce dările noastre și acum îs mai mari ca cele din Vechiul Regat??

Ministrul de finanțe a întocmit acum un plan (proiect de lege) nou de dări. Acest plan va trece prin sfatul deputaților din casa țării și după ce vor chibzui asupra lui, cu 1 Aprilie anului ce vine se va pune în aplicare.

Acum e rândul deputaților nostri să chibziască dări puse cu dreptate pentru toți.

P. Trifa.

Porunca Papei dela Roma...

O dureroasă priveliște ne au dat la Alba-Iulia vîlădicii uniți, cari n'au voit să intre în biserică încoronării, unde s'a să-vârșit cea mai marează faptă din viața neamului nostru. Cum n'am fi vrut să fim acolo toți căți am stat pe afară, să ne plecăm cu smerenie genunchii și să înfrățim oftarea noastră cu rugăciunea ferbinte ce se ridică spre cerul! Cătă lume nu s'ar fi grămadit să fie acolo, iar cei chemeți n'au vrut să intre la ospățul neamului. Alte griji i-au ținut pe afară. Era porunca papei dela Roma, ca fii ai acelui șa neam, căpetenii ai unei biserici ce se zice românească și națională, să aducă o așa vătămare Regelui și Neamului și Țării.

După ce au văzut înș și urăciunea faptele lor, vreau acum să pună răspunderea în cărca altora. Ba că de noi ortodocșii n'ar fi încăput, ba că guvernul ia oprit. Așa spun prin gazetele lor. Adevărat crud însă îl spune respicat trimisul papei. Vîrand să-i scape de osândă pe uniți, nunțiul papal li afundă și mai tare. Spune că el i-a chemat la încoronare, cu telegramă. Cum adecă? Căpeteniile bisericei greco-catolice au așteptat să fie chemeți la cel mai mare praznic românesc de un străin de lege și de neamul nostru? Până aici a ajuns metehna pe care a vîrât-o între noi streinii, uneltele papei dela Roma?

Dar cuvântul nunțiului papal spune și mai mult. Că vîlădicii uniți n'au intrat în biserică românească, pentrucă aşa era porunca dela Roma. Ce bătaia lui Dumnezeu ca tu, care ai spus mereu până acum că ești fiu bun și credincios al neamului, să fi oprit de un străin, oricât de papă ar fi el, să iei parte la ospățul obștesc.

Si cei mai zguduitori, nici căt au stat afară, în tovarășia papistașilor, cari ne-ar stinge într'o lingură dă apă, ei n'au fost acolo în numele lor, nu în numele bisericii lor și nici în numele poporului pe care îl păstoșesc. Da, o jălnică poveste este aceasta, care rămâne o rușine ce nu se va putea spăla niciodată. Tot nunțiul papal o spune că vîlădicii uniți au fost acolo pe tribună «în numele sf. Scaun». Auzi, durea cea mai mare ce poate sfășia inima unui neam: vîlădici români să vină la încoronarea Regelui tuturor Românilor porunciți de papa și în numele lui! Dar biserică și poporul! N'au fost ei acolo, nici măcar afară, în numele sufletului creștinesc și românesc! De ce nu s'a deschis pământul să înghită pe veci pe toți vinovații, în adâncul prăpastiei, ce se deschide tot mai largă de două sute de ani încoace între fii aceluiaș neam.

Vezi ce înseamnă ascultarea bisericei unite către papa dela Roma. Să trebuiască să se rupă în clipele cele mai mari și mai sfinte, să se rupă de sufletul poporului, ca să poată sta alături de vrășmașii lui. Nu vom uita în veci icoana asta zguduitoare. Când tot sufletul de creștin și român adevărat își topise toată căldura inimii în rugăfe binte, ce se făcea în fața altarului, atunci vîlădicii uniți, români și ei, țineau tovarășie de vorbă vîlădiciilor papistași, în inima căroră are sălaș numai ura și dorul de răsunare față de noi.

Ia aminte iubite cetitor la vorba veche: spune-mi cu cine te însoșești și-ți voi spune cine ești! Trajeți seama cu primejdia ce ne vine tot mai aproape, că și pădurii, care ea însăși dase coadă la topor. Si de vezi tu răul așa de lămurit, nu te gândi numai la tine. Arătă și fratelui tău, care se ține încă de biserică unită. Spune-i tu ce potecă primejdioasă deschid în țărina neamului vîlădicii lui, fă-l să înțeleagă, — doară va da bunul Dumnezeu să se lumineze toți, să se ridice ca unul, să alunge dintre noi meteahna ce ne desparte. Si el, poporul își va sili pe vîlădicii săi ca să se întoarcă din calea rătăciri.

Da, da oameni buni, e sosită vremea să pornim dela oin la om, dela vecin la vecin, dela familie la familie, dela sat la sat, ca să ne înfrățim de nou, să ne facem iarăș o turmă în staulul bisericii noastre drept credincioase a răsăritului. Ea ne a ocrotit în trecut și singură ea ne poate păzi ființa și în viitor, până la sfârșitul veacurilor.

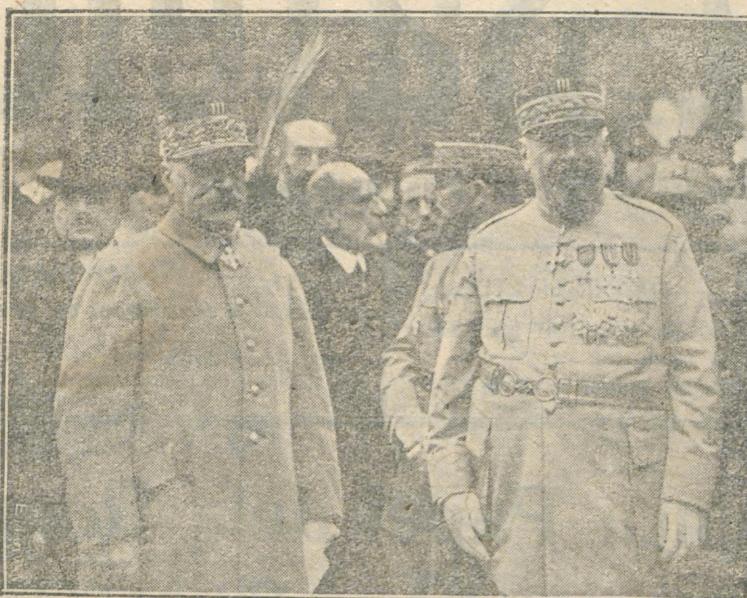
«Politica-i ca și crâșma».

— Din scrierea unui țăran cuminte. —

... «Tot mereu ne dați, Domnule Redactor, învățătură la gazetă să ne ferim de vrajba politică și ne place sfatu că ne uităm și vedem că și domnetu din satul nostru de o vreme încoaci tot în hărăeli și trece vremea. Chiară și acum Duminecă la încoronarea Impăratului toată ziua s'or ciufuit domnii nostri cu politica. Io zic că politica-i ca și crâșma că și ea îmbătă pe oameni și ne strică praznicile noastre cele românești aşa cum s'a întâmplat Duminecă aici în sat la noi... — Fără tâlc!

«Iată acum ce e bun sau ce e frumos, fără numai a lăcui frații împreună».

Trimisii Franței la Serbările Incoronării dela Alba-Iulia.

Mareșalul Foch
cel mai vestit comandant al lumii.

Generalul Berthelot
marele nostru prieten din vremea războiului.

Recunoștința neamului românesc dă casă și moșie generalului Berthelot.

Marele nostru învățat, N. Iorga, a făcut propunere în sfatul țării, ca bunului nostru prieten, generalului francez Berthelot, țara românească să-i dea locuință și moșie aici la noi în semn de recunoștință pentru ajutorul ce ni-l-a dat în vremea războiului. Propunerea s-a primit cu mare înșuflețire.

Trimis din partea Franței, generalul Berthelot a venit în România cu câteva sute de ofițeri în iarna anului 1916, adecă în cele mai grele clipe ce le-a avut armata română sfâșiată de lipsuri și boli. Prin munca și stăruințele lui armata română s-a organizat din nou aşa că în anul 1917 a fost în stare să țină piept povoii nemțesc.

Niciodată un străin nu ne-a arătat atâtă dragoste și bunăvoie în ca generalul

Berthelot. Cu noi a suferit și a plâns în vremea năcăzului și cu noi s-a bucurat acum la praznicul Incoronării. Pe acest mare prieten al nostru l-a trimis Franța împreună cu mareșalul Foch, cel din împăratul a lumii, la marele nostru praznic din Alba-Iulia. Toți Români strânsi la Alba Iulia și-au cunoscut îndată pe prietenul lor din vremea năcăzului și l-au primit cu urale înșuflețite. Când s-a dus acum acasă dela serbările Incoronării, generalul Berthelot a spus că pentru el, România este a doua patrie pe care o iubește ca pe Franță lui. Acum neamul românesc i-a dat casă și pământ în semnul că Românul «ne minte» binele pe care i-l-a făcut cineva cândva. Să trăească!!

Preot I. Dâncila.

„Tata Berthelot“.

Nu este tăran român care să nu fi auzit de generalul francez Berthelot. A fost unul din sfetnicii noștri cei mai de preț în decursul războiului.

Generalul Berthelot nu putea să lipsească dela Incoronare. A vrut să ne dea indemnuri pentru viitor și a rostit, în fața unui monument din București, ridicat în cinstea soldaților francezi, morți în România, un discurs, care trebuie să fie în minte.

«La năcăzuri se cunosc prietenii, a spus generalul Berthelot, dar se cunosc și la bucurii. Când se bucură România nu se poate să lipsesc. Am trecut mână în mână parte cea mai rea a drumului. Cea pe care trebuie să o mai treiem va fi mai ușoară, dar este încă destul de lungă».

«Voim, ca copii, cari se vor juca în această grădină să nu mai cunoască cearsurile grozave trăite de părinții lor. Voim să trăiască pacea dulce și rodnică. Pentru aceasta Franța și România au lipsă una de alta. Ele trebuie să se ajute și nu se vor da îndărăt. Vor spori zi cu zi tot mai mult o prietenie atât de mult cimentată (întărită) cu sânge. Aceasta spre cel mai mare bine pentru omenire».

Înțelepte vorbe și sfaturi! Prin ele iată și marele general al Franței ni se arată nu ca un mare «militarist» și om al războiului, ci ca un prieten și vestitor al păcii între popoare. Popoarele trebuie să caute pacea și înștea pentru deosebit copii să nu mai ajungă grozavele zile trăite de părinții lor, iar de altă parte să ne putem întări rănilor războiului de cari și acum

sângerează omenirea. Fiecare om trebuie să fie astăzi un vestitor și apostol al păcii.

Clemenceau, marele bărbat de stat francez, a sous-o respicat în luna trecută, într-o telegramă adresată unei foi din Londra: «dacă nu vor găsi statele o deslegare pacnică a conflictelor de acum, în Europa, am în ochi războiul german cu un conflict general, care va aduce ruine, ce nu se pot incunjura, pentru întreagă lumea».

Și n'are dreptate bărbatul de stat francez?

H. P. P.

Știri din țară.

Din casa țării În săptămâna trecută deputații au ținut ședințe în casa țării dela București și au performat următoarele lucruri: slujbașilor țării li s-a dat un spor de scumpete pe lângă plata ce o aveau; s-a hotărât încorporarea contingentului 1923 pe 1. Noemvrie; s'a schimbat paragraful 37 din Legea Agrară pentru a îngreuna mersul lucrărilor; s'a dat marelui nostru prieten, generalului Berthelot, casă și moșie în țara noastră. Sfatul țării a protestat împotriva obrăznicii Ungurilor dela Peșta, cari au vorbit împotriva Incoronării în dieta lor din Peșta. Guvernul nostru va cere guvernului ungur să-și dea seama pentru ieșirea nesocotită împotriva țării noastre. A fost vorbă în sfatul țării și de purtarea partidului național față de Incoronarea dela Alba Iulia. Deputații din casă țării și-au arătat părerea că partidul național a făcut o mare greșală că nu a luat parte la

Incoronare, ba încă cu greșala lui a mai băgat apă și pe moara Ungurilor dela Peșta. Mult a plăcut vorbirea deputatului Tripo, dela Năsăud, care cu Duh împărtășitor a arătat datorile ce le au partidele politice. Nu au plăcut însă ieșirile deputatului Mateiu ca o dovadă, că ce-i prea mult nu-i sănătos și nu place nimănui.

„Călare pe situație“.. Ministrul președinte, Ionel Brătianu, a declarat înaintea prietenilor săi că el se simte acum mai tare ca oricând. El zice că l-a întărit greșala partidului național față de încoronarea Regelui. «Acum sunt călare pe situație — a zis Brătianu — și de plecarea mea dela putere nici vorbă nu poate fi. Voi sta la cărmă până la sfârșitul acestui rând de legislatură» (facere de legă), adică încă 3 ani.

Ce face opozitia. Partidul național nu va mai ține congresul dela Alba-Iulia, dar își ține mai departe adunările poporale și sunt semne de strajnică luptă între partidele de împotrivire și partidul dela putere. Vom vedea care pe care.

O reformă cuminte: descentralizarea. Între planurile (proiectele) de legă ce se vor aduce în ședințele viitoare din casa țării este și una care va regula din nou administrația și rânduile ei. Legea cea nouă va descentraliza administrația, adică va fi astfel întocmită că va lăsa județelor și comunelor libertatea lor de ași orândui ele treburile și goșodărilelor. Aceasta va fi o lege cuminte pentru că din principiile de ce este astăzi administrația așa greoale și zăbavnic lucrătoare e tocmai acesta că prea se strânsescă ațele tuturor afacerilor dela București și alte centre de părtăre. Multe, cele mai multe lipsuri și afaceri nu le poți îsprăvi astăzi în județ, ci trebuie să pleci la drum cu merinde în straiță și aceasta nu e bine. Să nădăduim că legea cea nouă va pune capăt stărilor de azi!

Veste bună din țara Moților.

— Liceu în Câmpeni. —

O veche dorință a Moților din plasa Câmpeni s-a împlinit în toamna aceasta: la Câmpeni s'a deschis un liceu cu 4 clase. Era o cerință a dreptății deschiderea acestui liceu pentru că vremurile nouă și țara noastră cea nouă puțin altfel de ajutor au putut aduce Moților din cuibul eroilor și martirilor Horia și Iancu. Pământ de împărțit în țara Moților nu-i, pădurile trebuie să crăte că să scoată săracimea pâne din ele, iar cu alimentația, adică cu grija și îngrijirea guvernelor pentru bucate pe seama săracimei din munți, vai și amar de îspravă ce s'a făcut și se face; așa că liceul din Câmpeni e cel dintâi ajutor și cea dântăi facut Moții în trecut.

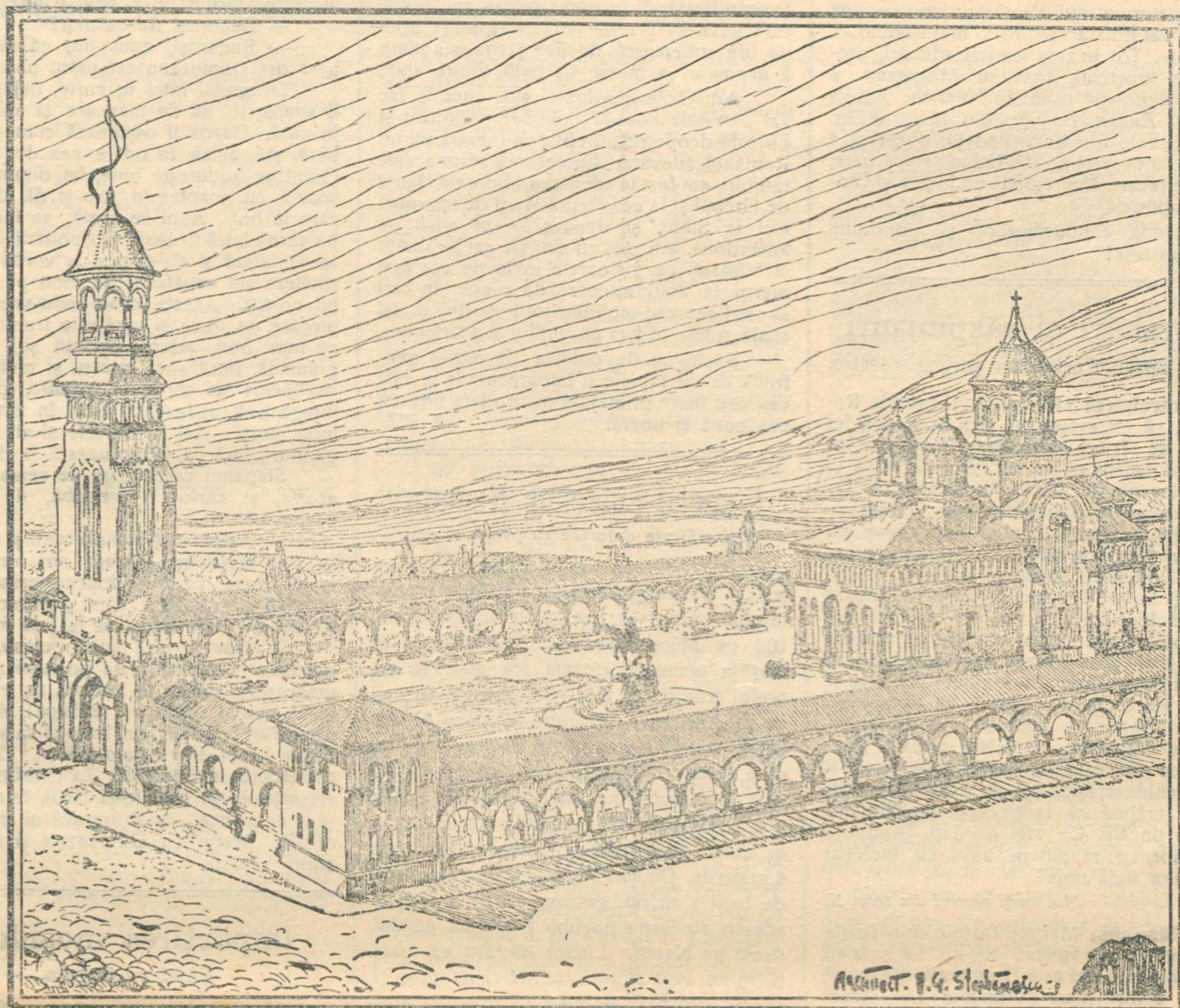
Liceul din Câmpeni se va adeveri că venit în vremea sa și la locul său pentru că din cuibul Moților plasei Câmpeni au eşit todeuna tineri deștești și isteți (în anul 1918 spre pildă o singură comună: Vidra de sus, avea vre-o 50 de tineri aplicăți ca jandarmi, toți cu grade, iar 5 au făcut pe cale privată 4 clase liceale). Fosta Ungarie își reciuta slujbă și pela căile ferate, poșta și jandarmerie din săcui; același lucru ar trebui să-l facă acum și țara noastră cu Moții cei lipsiți de pământ.

Și la deschiderea liceului din Câmpeni, politica de partid a cercat să și vâre codiția ei tulburătoare de îsprăvuri bune, dar poporul nostru cel cuminte a sălit el la Câmpeni pe conducători să-lase certele polițice și să lucreze împreună pentru un lucru bun. Și spre laudă lor, conducătorii de astădată și-au înțeles chemarea, așa că liceul din Câmpeni a răsărit din pacea politică și munca tuturor.

Laudă se cuvine și deputatului Moților, Dr. R. Pașca, pentru multele ostenele și stăruințe ce le-a făcut pentru înfăptuirea acestui lucru bun.

«Cum au ajuns cuvintele tale, sorbiți-le-am și Cuvântul tău a fost mie bucurie și veselie inimii». (Ieremia 15, 16).

Biserica Încoronării dela Alba-Iulia.

Această mareata biserică s'a ridicat tocmai pe locul unde a fost biserica zidită de Mihai Viteazul. Papistașii au ras de pe fața pământului acea biserică ca să steargă orice urmă despre amintirea ei. Dar adevarul nu l-au putut șterge, nici îngroparea de tot. El a răsărît acum ca din pământ și cei cari îl îngropaseră s'a rușinat și spăimânat. În fața bisericii stă clopotnița, adeca turnul cel înalt în care sunt așezate clopotele. În fața acestei clopotnițe a fost întocmit locul pentru încoronare. — Vladicii papistași și cei români dela Blaj nici măcar în curtea acestei biserici n'au voit să intre pentru că i-a oprit porunca Papei dela Roma.

Dr. Nicolae Bălan,

mitropolitul Ardealului, care a sfîrșit biserica încoronării dela Alba-Iulia. Biserica încoronării a rămas în grija Mitropoliei și mitropolitului nostru dela Sibiu pentru vechea noastră Mitropolie ortodoxă a fost la Alba-Iulia și biserica încoronării s'a zidit tocmai pe locul unde a fost biserica cea veche a Mitropoliei noastre.

Vesti bune de prin sate.

— Casă culturală în Bobâlna. —

Prin stăruințele și hărnicia părintelui Petru Lula și comuna Bobâlna își are casă culturală și Bibliotecă începând cu Dumineca a 16-a după Rusale. În această Duminecă părintele P. Lula, după sfârșitul sf. Liturghii, a vorbit foarte frumos poporului despre lipsa și foloasele casei culturale și a băblicetcii. Si găsul păstorului a fost ascultat. Păstorii s-au înscris ca membrii cu bucurie și dor de luminare. Pilda cea bună a fost dată de conducătorii comunei, în fruntea căror stă Dr. Aurel Vlad, care împreună cu soția său s-au înscris cu 300 Lei, părintele Lula cu 200 Lei, învățătorul Baiu Costa cu 100 Lei, Ioan Ardean cu 100 Lei, Dumitru Herța cu 50 Lei, iar ceilalți membrii cu câte 20 Lei.

Laudă se cuvine și vrednicului fiu al bisericii, Nicolae Fier, care întru amintirea fiului său Liținiu, a făcut pe cheltuiala sa întreg mobilierul de lipsă (mese, scaune, dulap) pentru casă și bibliotecă.

Laudă conducătorilor și poporului. Cu Dumnezeu înainte!

Adunarea „Asociaționii”, desp. Nocrich.

Adunarea cercului «Asociaționii», despărțământul Nocrich, a fost convocată și condusă în toamna aceasta de harnicul pretor, Eugen Munteanu, ca delegat al comitetului central. Dr. Munteanu a ținut o frumoasă cuvântare de deschidere în care a amintit despre moartea și perderea președintelui «Asociaționii», Andrei Bârseanu, și a îndemnat pe locuitorii despărțământului să se scrie ca membri la «Asociație» care luptă și muncește tocmai pentru lumina lor.

După ce s'a făcut darea de seamă despre starea bănească a despărțământului și despre munca sufletească pentru deschiderea poporului, s'a ales un nou comitet și s'au luat hotărâri pentru o mai stăruitoare activitate. Tot în ziua acestei adunări, protopopul tractului, Ioachim Munteanu, a făcut alegere de preot în Nocrich. A fost ales dl Eugen Bologa, din Marpod, un tiner de cele mai bune nădejdi. Poporul a aranjat în această zi, de îndoită serbătoare, și o petrecere impreunată cu jocuri și cantece naționale.

Laudă conducătorilor și poporului care i ascultă!

Intrebări și răspunsuri pentru lipsurile cetitorilor gazetei noastre.

Intrebare: «Ne place, Domnule Redactor, că tot mereu ne dați la gazetă fel de fel de sfaturi bune cum să ne purtăm și ce să facem ca să ne fie bine nouă și sufletelor noastre. Aveți dreptate și cu sfaturile ce ni le dați să cerem închiderea birturilor în Dumineci și sărbători pentru că și noi vedem cum batjocorește crâjma prănicile Domnului și strică sufletele oamenilor. Și noi ne am socotit și ne-am hotărât să se închidă crâjmele din sat în Dumineci și sărbători, dar un baiu mare ne tulbură acum sfatu nost. Avem un crâjmar bogat și cu trecere mare la domnetu din oraș și acum acest crâjmar umbă să aplece pe oameni împotriva sfatului nost de închidere a crâjmelor, iar cără popa și dascul se rânzește cu vorbele că dacă îi vor închide crâșma, el va trece la pocăiți și din crâjmă va face casă de adunare pentru pocăiți. Ce sfat ne dați, Domnule Redactor, ca să putem birui cu închisul crâjmelor dela noi?»?

Mai mulți oameni din satul X.

Răspuns: Mergeți înainte cu bărbătie pe calea ce ați apucat. Să nu vă spărați de nimic. Cu voi este Dumnezeu pentru că luptați pentru paza poruncilor Lui. Amenințările crâjmarului să nu vă sperie. Dimpotrivă, bucurăți-vă că-i dă Dumnezeu și lui gândul cel bun să se pocăiască de păcatele sale pentru că scris este la Scripturi: «Anevoie va scăpa neguțătorul de greșală, și crâjmarul nu va fi fără păcat» (Cartea înseleptului Sirah 26, 25).

Și apoi chiar dacă crâjmarul vostru ar face din crâjmă casă de rugăciune pentru pocăiți, nici atunci n'aveți de ce să fiți supărați pentru că tot e mai bine să răsune Dumineca în crâjmă cântările pocăiților printr-o laudă și ei pe Hristos decât urletele și dumnezaiele bețivilor.

Adunarea poporală a partidului național din Sibiu

să ținut acum Marți. Au fost de față mulți Români, unii înscrîși în partide, iar alții (între cari și noi dela această gazetă) cari nu fac politică de partid. Celor cari fac politică de partid le au plăcut sau i-au dorit vorbirile vorbitorilor, așa după cum erau naționali sau librali.

Noi cari stăm peste partidele politice și frecările lor, zicem așa: Adunările noastre poporale nu și mai au înțelesul și farmecul ce-l aveau în vremea Ungurilor când purtam luptă împotriva străinilor. Te doare înima când auzi cum se batjocoresc și se hulesc conducătorii nostri — în fața poporului și a străinilor cari ascultă pe la ușă și râd bine de noi. Tara noastră i destul de largă ca să poată încăpea întrânsa toți conducătorii nostri și ranele țării îs de destul de multe ca să alibă de lucru toți doftorii cu tragere de inimă. Și încă ceva: politică îi prea încerbătă pe oameni și această încerbătare îi face pe mulți să vorbască așa cum n'ar trebui să vorbască pentru popor și în fața poporului (așa a fost Marți și vorbirea lui Dr. Vlad).

Și apoi încă ceva: și adunarea de Marți a adeverit cele ce le spunem noi mereu aici la gazetă: partidele politice și

politicianii nu ajută unificarea noastră sufletească, ci o strică și o întârzie. Oricăte nărvuri deosebite ne-ar despărți pe noi Români strânsi în casa și țara cea nouă, nu-i iertat să facem din ele granițe noi de ură sufletească după jertfa cea mare a neamului a mutat Carpații dintre frați.

Adunările poporale așa cum le fac azi partidele noastre politice: naționalii și liberalii deopotrivă, trebuie să-l doară pe tot Românul adevărat. Eu cel care scriu aceste rânduri, am fost la adunarea poporală făcută de liberali și la cea făcută Marți de naționali aici la Sibiu, și după le-am auzit pe amândouă, am pus cu ziua de azi jurământ și blâstăm pe picioarele mele de voi mai merge la atari adunări de aceste în cari se batjocoresc conducătorii nostri și își spală rufuli în fața poporului și a străinilor.

Să fugim de politica de partid pen-trucă ea cu luptele și împărecherile ei este cea mai mare primejdie pentru țara noastră cea nouă și tineră.

I. T.

Îi mare șmecher Neamțu

— că și plătește datoriile cu punga altora. —

Prețul Mărcii, adecă al banilor nemțesci, a scăzut și scade grozav de o vreme încoaci. Cu 3—4 Lei poți cumpăra acum 100 de Mărci nemțesci. După Rusia și Austria acum Germania stă mai rău cu prețul banilor ei. Dar în deosebire de Rusia și Austria, Germania se pare că ea însăși cu voia ei și-a stricat banii prin aceea că a început a tipări la bani cu nemiluita. În 1 Octombrie din anul acesta avea slobozite în țară 400 miliarde de mărci și de atunci în fiecare zi a mai slobozit încă 4 miliarde. De sine înceles, atâtă potopenie de bani a stricat grozav prețul mărcii și aceasta stricare a păgubit mai mult pe alții decât pe Nemți. Lucrul stă așa că toate țările au avut cumpărate Mărci nemțesci și acum scădere Mărcilor i-a păgubit grozav. America singură a pierdut 920 de milioane Dolari și această perdere se zice că i cea mai mare perdere din cunoaște istoria. De asemenea a pierdut și Anglia 620 milioane dolari, iar Franța și Elveția 500 milioane dolari. Din toate aceste pagube nemaipomenite căștigă Germania care a vândut mereu la Mărci și hârtii de valoare în alte țări iar ea a cumpărat și cumpărat mereu bani străini. Întreaga Germanie e plină azi de banii cari buni ai străinilor cumpărați cu mărcile cele stricate la pret. Mulți din cei cari au cumpărat hârtii de valoare din Germania le au zălogit cu aur și acum după ce au scăzut la nimică prețul hârtiilor, Germania se spune că din această afacere căștigă mai mult aur decât i-a dat ei Franța în 1871 și de două ori mai mult decât a dat ea până acum în despăgubiri de războiu.

Iată cătu-i de șmecher Neamțu: își plătește datoriile cu punga altora.

Mămăligă fără ogrinji.

Trăia odată la o margine de sat un gospodar de frunte, care avea obiceiu să primească în gazdă și să ospăteze drumeți, ori în ce ceas să arătă pe la casa lui. Însă când erau să i plece oaspeți, aproape la toți le trăgea căte-o sfântă de bătaie, de să-l țină minte.

A mers veste în lume despre felul ciudat, cum își omenia oaspeți și oamenii se mirau între ei și se tot întrebau, ce-o fi având creștinul, de bate pe drumeți?

Un gospodar dintr-un sat depărtat stănd de vorbă cu unul din cei ce mâncașteră la pomana gospodarului cu pricina, își puse în gând să se ducă și el, să vadă, ce-o fi având omul acela, de găzduiește așa de bine pe drumeți și pe urmă să bate?

Injugă boii la car și plecă. Spre sară poposește la casa din marginea satului. Omul de care povestim era tocmai în curte. Drumul nostru îl întrebă:

— Bucuroși de oaspeți?

— Bucuroși, cum nu, că de aceea ne-a dat Dumnezeu cei patru păreți!

Drumul intră în curte, dejugă boii, și adapă, le dă de mâncare și apoi trece în casă. Gazda îl ospătează cum știe mai bine și-l culcă în odaia cea de oaspeți. Omul se hodinește bine, iar dimineata se scoală cu noaptea 'n cap și dă de mâncare la boii. Apoi se spală, se închină și pe urmă intră în casă. Gospodarii din casă se sculaseră și ei, se pun la vorbă apoi, îl cinstesc și-l ospătează de nou pe drumețul nostru. Acesta, când vine vremea de plecare, se duce și curățe frumos unde au masă boii, adună ogrinji și-i pune la grămadă. Intră apoi în casă și mulțumește cuviincios de ospăt și primire, pe urmă înjugă boii și iese cu carul în drum înaintea portii. Aci se oprește și stă dus pe gânduri, fără ca să pornească la drum.

Stăpânul casei bagă de seamă lucrul acesta, și curios îl întrebă, de ce nu pornește?

— Aștept să-ți faci obiceiul și cu mine — zise drumețul — cășa am auzit dela toată lumea, că dta, după primești pe drumeți și-i ospătezi, când pornesc le tragi și căte-o bătaie bună, să te țină minte.

— Cum să nu-i bați, prietene, — zise gospodarul răzând. Tu-i primești și le dai mâncare și tot ce le trebuie, iar ei fac pe masă numai sfârmături și risipă! Mămăliga mea n'are ogrinji, om bun, și ca să-i țină minte le-am tras căte-o bătaie. D-ta văd, că ești om cu rânduială. La masă n'ai făcut sfârmături; pe cari le-ai făcut, le-ai strâns și le-ai mâncat, iar în ogradă ai ținut rânduială. Mergi cu Dumnezeu și spune și altora aceasta.

Impărțirea moșilor.

— Când va fi gata. —

Lucrările cu expropierea adecă tre-cerea moșilor în seama statului sunt pe isprăvite așa că cei încredințați cu aceste lucrări dau de știre că la 1 Noiembrie vor fi gata. Foarte mult a ajutat grăbirea expropierii și faptul că s'au făcut unele schimbări în Legea Agrară. Așa spre pildă s'a scurtat terminul de recurs la care aveau drept moșierii, altcum s'ar fi amânat cu anii lucrările.

Lucrările cu improprierea, adecă căerea și împărțirea moșilor între țărani, încă merg înainte. Îndată ce intr'un sat s'au terminat listele celor îndreptăți și se incep lucrările de parcelare și se face distribuirea loturilor cari trec îndată la cartea funduară pe numele celui îndreptățit. Dar lucrările aceste de împărțire a loturilor între șăteni merg mai încet din pricina că deosebit nu sunt ingineri așa mulți, iar de altă că aceste împărțiri cer lucru mult și bine chibzuit ca să-i împace pe toți. Se dă însă cu socoata că în termin de un an și aceste lucrări vor fi gata.

ECONOMIE.

Scutirea pomilor de furnici.

Din funingine și uleiul de în se prepară un cir grosior cu care se unge trunchiul jur împrejur în lăime de cățiva cm. Furnicile se întorc înapoi.

Altoi și pomii tineri se mai pot scuti prin un brâu de 7—10 cm, făcut cu o bucată de cretă, care se trage în jurul trunchiului de repește ori. Ajungând la brâu furnicile se înămolesc în praful de cretă și pică jos. După ploii brâul se reinosește. Furnicarii se stărpesc vărsând apă căt mai ferbinte sau cloicotind.

Evanghelia de Duminecă: Isus vindecă pe un îndrăcit.

Evanghelia de Duminecă (Luca cap 8 verset 26—39) are multă asemănare cu cea din Duminecă a 5-a după Rusală pe care am tăcuit-o în numărul 26 al gazetei noastre (cetiți și tâlcul acela). Deosebi ea între ele este numai aceea că în evanghelia de atunci era vorbă despre doi îndrăciți, iar în aceasta numai despre unul. În ținutul Gadarenilor — ne spune evanghelia de Duminecă — a ieșit în calea lui Isus un om ce se chinuia cumpălit de duhurile necurate. De acest om s'a apropiat Isus și draci să-i au cutremurat și l-au rugat să nu-i «muncească», ci să le dea voie să intre în o turmă de porci ce pășiau pe acolo. Întrând ei în porci, turma să a pornit în fugă la mare și săriind în apă să a ieșit. Gadarenii văzând această minune, ne spune evanghelia că i-a cuprins spaima și l-au rugat pe Isus să iasă din hotărăile lor.

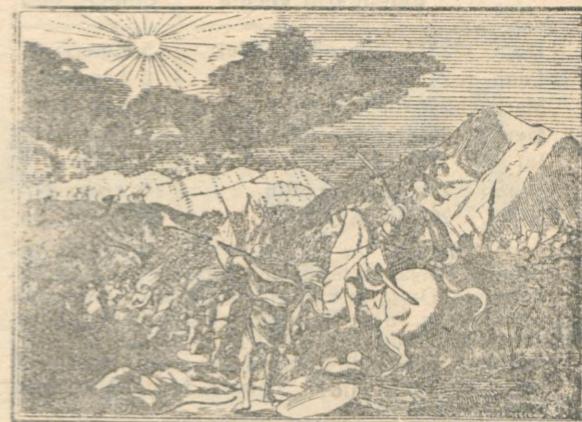
Ce putem noi învăța din această evanghelia? Multe cele bune și de folos sufletesc. Mai întâi să ne întrebăm de ce oare Hristos a dat voie diavolilor să intre în porci? De aceea pentru că porcul e chipul și asemănarea murdariei și diavolului s'a cerut și au intrat în ei ca o arătare că satana iubește murdaria păcatelor. În inimă plină de gunoaiele și murdaria păcatelor, acolo-i locul cel plăcut de sedere a diavolului și acolo își face lăcuință. Creștin! Hristos te-a făcut, prin jertfa sa cea sfântă, oare și mielușel curat și până când tu rămâi în stauțul lui Hristos și în purtările cele curate, diavolul nu se poate aprobia de tine. Dar îndată ce alegi noroialor patimilor și păcatelor, începi și tu să-ți faci inima lăcaș plăcut de sedere a diavolului.

Evanghelia ne spune mai departe că porcii au sărit în apă cu diavoli și s'a ieșit. Dar diavoli n'au perit în apă. O legendă (povestire de mai tâziu) spune că

apa în care au sărit porci cu draci să a prefăcut în apă tare și îmbătătoare, așa că în spirit și de atunci locul cel mai plăcut de sedere a diavolului e spiritul, beatura, vinarsul. De atunci a rămas diavolul poruncitor și stăpân peste apa beaturi și îmbătătoare și pe oricine se adapă cu ele, îl schimbă în porc și îl îneacă în această apă a pierzării.

Evanghelia ne spune că dupăce a făcut Isus minunea, Gadarenii l-au rugat să iasă din hotărăile lor. O nebunilor Gadareni! Hristos venise la voi să vă scape de diavoli și iată voi îl rugăți să iasă numai decât din hotărăile voastre. Dar să luăm aminte, că și noi, de foarte multeori suntem în chipul și asemănarea acestor Gadareni nebuni. Prin păcatele și fărădelegile noastre și noi îl alungăm pe Hristos din hotărăile vieții noastre pentru că Hristos lăcusește numai acolo unde este dragoste iubire și purtări bune. Decători slăvium în păcate și fărădelegi, deatâdea și noi în chipul Gadarenilor îl poftim pe Hristos să iasă din hotărăile noastre sufletești. Gadarenii l-au alungat pe Hristos pentru că încasează porcii ca să măntuiască din lanțurile satanei pe cel chinuit. Mulți îl alungă și azi pe Hristos pentru că evanghelia Lui cere anumite jertfe și «pagube» dela noi: lăpădarea de poftele și păcerile cele trecătoare. Dar pe creștinul cel adevărat nimic nu-i ierat să-l despartă de Hristos. Toate trebuie să le socotim gunoaie ca să dobândim pe Hristos (Filipeni 3, 8). Creștin! Cercetează-te, silește-te, luptă-te neincetat că să îți ai pe Hristos în hotărăile vieții tale și atunci Satana nu se va putea aprobia de tine. «Rămâneți întru mine și eu voi rămânea întru voi», «căci fără de mine nu puteți face nimic» zicea Isus (Ioan 15, 4, 5). «Doamne rămâi cu noi!»

Citiri și tâlcuiri din Biblie

Chipul de mai sus arată o întâmplare pe care o istorisește Biblia în cartea lui Isus Navi cap 10. și anume ne spune Biblia că Israelitenii aveau o mare bătălie la Gavaon cu cinci Impărați păgâni și s'a rugat Isus Navi lui Dumnezeu să opreasă soarele pe cer ca să poată isprăvi lupta și să biruiască pe păgâni. Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui «și a stătat soarele în mijlocul cerului și n'a mers către apus o zi întreagă» pânăce Israelitenii biruiră pe păgâni.

Această întâmplare este cu învățătură și pentru noi, creștinii de azi. Un răsboiu, o luptă mare avem și noi de purtat în această lume. Întreaga noastră viață nu i altceva decât o luptă, o războire neincetată cu păcatele, patimile și ispите cari vin dela Diavolul, înșelătorul și amăgitorul. Ca să purtăm această luptă cu biruință, avem lipsă și noi, ca odinioară Israelitenii, de soare și lumină sufletească. Dumnezeu ne a dat și nouă această lumină. Isus Hristos este soarele și «lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume» (Ioan 1, 9). «Eu sunt lumina lumii, cela ce vine după mine nu va umbra în întuneric, ci va avea lumina vieții» zicea Isus (Ioan 8, 12). O zi ne spune Biblia că a oprit Dumnezeu soarele să nu spună pentru ajutorul și biruința Israelitenilor, dar pentru noi, soarele și lumina lui Hristos nu apune niciodată, ci luminează tuturor în toată vremea.

Dar, să luăm aminte, nu pe toți oamenii și cuprinde lumina lui Hristos. «Iar osânda aceasta este — zicea Isus — că lumina a venit în lume, dar oamenii iubiră mai mult întunericul pentru că faptele lor erau rele» (Ioan 3, 19). «Oricare făptuiește rele urăște lumina» (Ioan 3, 20).

Iată vedeti: păcatele sunt acele cari ne ţin în întuneric și noapte sufletească.

Creștinilor «Umbrați întră lumină, că să nu vă cuprinză pe voi întunericul; că cel ce umblă întră întuneric nu știe încătră merge». «Dacă umblă cineva noaptea se va împedeca». «Credeti în lumină, ca să fiți fiți luminei» (Ioan 12, 35, 36).

Se încreștinează păgânii — dar se păgânesc creștinii. —

Gazetele aduc știrea că misionarii (predicatorii) creștini fac bună ispravă prin China. Sute de mii de păgâni au primit credința lui Hristos. Frumos lucru! Numai că astăzi, că pe vremea ce în China se încreștinează păgânii, pe aici prin Europa se păgânesc creștinii. Mai ales acum după răsboiu, atât de mult s'a stricat oamenii și purtările lor, încât își vine să pui telegramă misionarilor din China să se întoarcă cu vestirea lui Hristos aici printre «creștinii» din Europa.

Cetitorule! Ești tu creștin cu numele, sau faptele și purtările tale te arată că ești creștin?

La praznicul sfântului mucenic Dimitrie.

Acum Mercuri prăznuim amintirea sf. mucenic Dimitrie. Acest mucenic a trăit în vremea împăraților păgâni Dioclețian și Maximinian. A fost de naștere din Tesaionic și încă de tinăr s'a adeverit ca un insuflaț vestitor a lui Hristos. Auzind împăratul de creștineasca lui râu, l-a prins și l-a aruncat în temniță. și avea împăratul la curtea sa un om voinic cu numele Lie și lăudându-se cu el îndemna pe toți oamenii cetății să iasă în luptă cu el. Un Tânăr creștin, cu numele Nestor, a mers în temniță unde era sf. Dimitrie, și i-a spus că vrea să ia lupta cu Lie cel înghimfat. Atunci sfântul, însemnându-l la frunte cu semnul crucii l-a îmbărbătat spre luptă. Si apucându-se de luptă, puse Nestor sumeția lui Lie jos la pământ, omorându-l, de care lucru împăratul rușinându-se și mâniindu-se, trimise ostașii în temniță la sf. Dimitrie, cari străpungându-l cu sulișele și omorâră și tăiară capul și lui Nestor. Astfel s'a săvârșit viața cea pământească a sfântului Mucenic.

Biserica a rânduit prăznuirea Sfintilor mucenici cu învățătură pentru noi. Prin suferințele și moartea lor pentru Hristos, mucenicii ne învăță că și noi trebuie să suferim pentru Hristos și măntuirea noastră sufletească. Bine, va zice cineva, dar azi nu mai sunt păgâni cari să ne prigoiască și să ceară dela noi lăpădarea de Hristos. Ba da, iubite cetitorule, și astăzi sunt prigoniri pentru Hristos căci lumea cu păcatele ei și diavolii cu ispите lor, oare nu tot acelaș lucru îl cer și azi ca odinioară păgânii: să ne lăpădăm de Hristos? Si sunt destui cari cad (sunt biruinți) în această prigoneare sufletească care omoară

nu trupul omului, ci ceva mai scump: sufletul lui. «Temeți-vă de acel care poate să vă omoare și sufletul» zice evanghelia (Mateiu 10, 28). Creștinul cel adevărat trebuie să urmeze lui Hristos ca și mucenicii, prin luptă și suferință. «Luptă-te lupta cea bună a credinței»... «Sufere răul ca un bun ostaș a lui Hristos», «pentru că nouă ni s'a dat darul nu numai să credem în Hristos, ci să și suferim pentru el». (Filipeni 1, 29). Cum să lupt și să sufer eu pentru Hristos, te vei întreba tu cetitorule? Apoi așa ca să trăești cu Hristos și cu toate învățăturile Lui. Vezi, astăzi, greutatea, pentru că tu zici că nu «te poți dezbară» de anumite scăderi, patimi și plăceri rele. «Nu puteți slugi la doi domini» zice evanghelia, dar tu tocmai aceasta o cerci: să slugești și lui Hristos și păcatelor tale. Trebuie să îți scoți păcatele din traiul tău căci altcum dacă le lași să se sporească mereu, ele se vor ridica și te vor sili să te lapezi de Hristos.

Luptă-te dar lupta cea bună și să-riuțoare împotriva păcatului. De vei alege această luptă, Domnul va fi cu tine și te va întări ca odinioară pe Nestor împotriva lui Lie cel înghimfat. De sărăcă împotriva lor și vei birui. Numai prin râu neincetată pentru Hristos și luptă neincetată ca să mergi înainte pe urmele Lui vei putea dobândi măntuire sufletească, pentru că scrie este: «celuice va birui voiu da lui să mânânce din pomul vieții, care este în mijlocul Raiului lui Dumnezeu». (Apocalis 2, 7)

I. Tâlcuitor.

Calendarul săptămânii.

Noemvrie 30 zile.

Zilele săpt.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	23 Ap. Iacob fr. Dlui	5 Emeric
Luni	24 Muc. Areata	6 Leonard
Marți	25 Muc. Marcian	7 Engelbert
Merc.	26 (†) Muc. Dimitrie	8 Gottfried
Joi	27 Muc. Nestor	9 Teodor
Vineri	28 Muc. Terențiu	10 Andreiu
Sâmb.	29 Mă Anastasia	11 Martin Ep.

Târguri. In 5 Noemvrie: Cojocna, Motișdorf, Teaca, în 6: Sacul, Șomartin, în 7: Chindul-mare, Drag, în 8: Borosneul-mare, Dobra, Năsăud, Teiuș, în 9: Bălcaci, Beiuș, Ciacova, Ciuc-Sânmartin, Șomcuta mare, în 10: Tășnad, în 11: Baghion, Budiul de Câmpie, Covasna, Mănăsturung, Mercurea (jud. Sibiu), Târgul-Murășului, Șarcaia, Șeica-mică.

Stirile săptămânei.

Spre bucuria cetitorilor noștri le vestim că am câștigat o mulțime de chipuri frumoase dela serbările încoronării și le vom pune pe rând la gazetă ca să-și poată face închipuire despre mersul și frumusețile praznicului dela Alba-Iulia toți cetitorii noștri, și acei cari n'au putut merge să-l vadă cu ochii.

«Lumina Satelor» ieșe și acum în 6 fețe. O scoatem aşa cu mari jertfe sufletești și bănești. Ajutați-ne munca și năzuințele noastre cu răspândirea gazetei. Răspândiți «Lumina» ca să se poată face tot mai mare și mai luminoasă!

Din isprăvile Rachiuilui. O grămadă de oameni am văzut ieri strânsi pe strada Cisnădiei din Sibiu. Se înghesuau să vadă ceva și rădeau de răsună ulița toată. — M'am apropiat și eu de ei și m'am înghesuit printe ei să văd ce minune-i acolo de rând așa tare oamenii. Știi ce era? Un om beat ca un porc — și durere omul era Român de al nostru. Doi soldați îl culegeau mereu de pe jos din noroi și îl propeau de zid să se scurețina de pe el. Și cum îl propeau așa stătea, numai capul i-se tragea mereu în jos, parcă voia să zică «lăsați-mă în noroiu că acolo-i locul meu cel plăcut». Soldații se întreceau de el și li strigau comanda: «drepți pe loc» dar beatul făcea tot «marș... de floaștări uliții și lumea rădea... rădea...

Măhnit în sufletul meu de preot și pastor de suflete am plecat către casă gândindu-mă pe drum la evanghelia de Duminecă care spune că Hristos le-a dat voie dracilor să între în porci.

Pentru suflet și lipsurile lui gazeta noastră ține o deosebită seamă și de aceea în «Lumina Satelor» aflați o față întreagă (pagina a 5-a) scrisă anumit cu învățături sufletești. Cetii le cu răvnă și dragoste pentru răvnă și dragoste pentru mănuirea voastră sufletească s-au și scris și se vor scrie.

Am îndemnat dela început pe cetitori să nu prădădescă gazeta, ci să o strângă laolaltă și să o lege. Cine a ascultat sfatul nu-i va părea rău căci va avea la sfârșitul anului o carte de mare preț.

O nouă nenorocire de baie la Lupeni. Încă nu s'au uscat florile și iarba de pe mormântul celor pe cari i-a omorât în rândul trecut baia de cărbuni «Aurora» din Lupeni și acum o altă baie s'a aprins și a omorât 7 muncitori. Și această baie aparține unei societăți din Peșta. Oare n'ar trebui luate măsuri mai bune pentru asigurarea vieții muncitorilor?

Pleacă Coșut din Arad. In piata Aradului, Ungurii ridicaseră statuă lui Coșut și celor 13 martiri spânzurați la Arad de austriaci. Acum după vremurile s'au schimbat și Aradul a ajuns în împărația Românilor, Ungurii din Ungaria au cerut dela guvernul nostru să le dea voie să și ducă acasă în Ungaria pe Coșut și cei 13 ortaci ai lui. Stăpânirea le-a îngăduit acest lucru și așa Coșut va pleca din piata Aradului. Cale bună!

Lege nouă împotriva speculanților. E vorba să se asprească legile de pedepse a speculanților. Și bine ar fi pentru că pedepsele ce se dau azi speculanților nimic nu ajută. Ce-i pasă unui speculant de o pedeapsă de câteva sute sau chiar mii de lei când el câștigă înzecit dintr-o singură «afacere»?

Mulți sunt de părere să li se aplique speculanților pedeapsa cu bătaie, adică bâta la funduș și poate că numai această pedeapsă ar putea face spravă ca să mai scădă ceata celor cari ne scumpesc traiul vieții.

Priveghiați Românilor. Din prilegiul încoronării dela A ba Iulia, în dieta dela Peșta un deputat ungur (Szilágyi) a vorbit așa: «Granița cea nouă taie în corpul țării noastre milenare (de o mie de ani) și nici odată nu vom recunoaște această graniță. Vom întrebuița orice fel de mijloace legale și nelegale, iertate și neieritate, să nu învețe și netăinuie ca să putem muta această graniță»...

Iată cum vorbesc Ungurii la Pesta în vreme ce noi Români facem adunări popolare în cari ne batjocorim și ne slabim unii pe alții!

Din isprăvile prețurilor maximale. Se știe că, încă din vară, guvernul a pus preț maximal pe grâu și așa când a ieșit grâul cel nou toată lumea să grăbit să-l cumpere după tarifa guvernului. Și orașele cele mari din Ardeal au trimis după grâu maximal. Dar trimișii s'au întors acasă cu buzele umflate pentru că nimenie nu voia să-și dea grâul și munca lui după tarifa de pe hârtie. Aiunci primarii orașelor au înaintat rugare la București prin care cer să mai urce guvernul prețul maximal al grâului căci atunci vine iarna și ei rămân fără pâne. Ministrul n'a ascultat rugarea lor și la astă primării au răspuns că ei nu vreau să mai poarte grija pânilor pentru orașele lor, ci lasă această sarcină celor din cen-

tru dela București ca și când ar zice «potrivite, Domnule Ministru, cumpără Domniața grâu maximă».

Să prea poate întâmpla ca în chipul acesta orașele să coacă pe iarnă prețuri maximale în loc de pâne.

Adunarea generală a „Asociației” se va ține acum Mercuri în 8 și 9 Noemvrie aici la Sibiu. Fiind în ordinea zilei obiecte de mare însemnatate pentru viitorul «Asociației» (alegeri de președinte și a.) sunt rugați toți membri să ia parte la adunarea de Mercuri.

Adunarea generală a despărțit. Sibiu al Asociației se ține Duminecă în 5 Noemvrie la 3 ore p. m. în sala festivă a Reuniunii meseriașilor cu raport general, înscriserie de membri și constituire din nou a despărțit pe 3 ani.

Drum de fer nou între Arad și Oradea-mare. Se știe că granița cea nouă ce s'a pus între noi și Ungaria a rupt și linia ferată ce legă Aradul cu Oradea. Acum se lucră de mult la facerea unui drum nou de fer care să lege iarăși Aradul cu Oradea. Se știe că drumul va fi gata încă în anul acesta după ce Statul a mai dat un credit de 5 milioane pentru isprăvirea mai grabnică a acestor lucrări. Călătorii vor scăpa astfel de incunjurul de 19 ore cel făceau cu trenul pe la Teiuș.

Valuta (prețul) banilor în săptămâna aceasta a stat așa:

1 dolar american	cu	Lei	161—
1 franc francez	"	"	11-25
1 dinar sărbesc	"	"	2-40
100 coroane ungurești	"	"	6-50
100 coroane austriace	"	"	-21
100 mărci nemțești	"	"	3-50

Leul a stat la 9-20 centime (bani) francezi.

AVIZ!**BANCA CENTRALĂ
FILIALA - SIBIU**

S'A MUTAT

cu biourile sale în

Piata Regele Ferdinand Nr. 14

unde s'a aranjat modern și corespunzător situației sale.

**Nici în Strada Cisnădiei Nr. 7, II,
și nici în Strada Turnului Nr. 33**

NU MAI ARE BIUROURI ȘI CASSA.

Exclusiv în

Piata Regele Ferdinand Nr. 14

se primesc de acum înainte

DEPUNERI PE LIBEL

cu 5½% și 6% netto.

6-6

Darea după interes o plătește institutul

SCHIMB DE DOLARI

și alte valute totdeauna cu cele mai culante cursuri.